

Faktisk siger kirkeministeren jo i interviewet her bl.a., at der har været nogle retoriske problemer, »hvor jeg også har været efter fru Karen Jespersen,« bliver der sagt, og hvor hun har formuleret sig uheldigt. Og der vil jeg da godt spørge statsministeren, hvor det er, indenrigsministeren har formuleret sig uheldigt. Hvor er det, at regeringen mener, at indenrigsministeren har opført sig uheldigt eller formuleret sig uheldigt?

Jeg må fastholde, at det vel må være sådan, at der er en forskel på at være menigt folketingsmedlem og komme med nogle forskellige udtalelser, som man selvfølgelig kommer med over for medieerne som menigt folketingsmedlem, og så at være minister og tale på regeringens vegne. Der ligger et ansvar i at være minister og komme med de udtalelser, man er kommet med her.

Det vil jeg altså godt fastholde, og jeg vil godt have statsministeren til at svare direkte på: Er det regeringens politik, at vi skal have ghettoer? Jeg har forstået, at det ikke er regeringens politik. Men er det regeringens politik, som kirkeministeren her har givet udtryk for? Er det regeringens politik, at vi skal have et multikulturelt samfund, som vores kirkeminister her i landet altså går ind for? Uanset om statsministeren siger det modsatte, så står det meget klart i artiklen, at det er sagen.

Er det regeringens politik, at vi skal fortsætte den nuværende tilstrømning af udenlandske statsborgere, af muslimer her til landet? Jamen hvis det er regeringens politik, så er det ny politik, og derfor, når man som minister udtaler sig, må det være rigtigt, at regeringen og statsministeren sætter det her på plads, ligesom statsministeren i øvrigt har gjort over for en anden radikal minister for nylig, der sagde, at vi skulle have mange tusinde fattigdomsflygtninge her til landet. Derfor må det også være rigtigt, at statsministeren sætter det her på plads.

Arne Melchior (CD):

Må jeg først gøre hr. Skaarup og andre opmærksom på, at glosen »ghetto« ifølge Nudansk Ordbog er et multietnisk ord bestående af lige dele hebraisk og latin. Det synes jeg er meget interessant lige at få fastslået.

Så har jeg to spørgsmål til statsministeren: Er det ikke sådan, at når ordet »ghetto« har fået en ubehagelig klang, så skyldes det, at der historien igennem har været brugt tvangsmæssige ghettoer, hvor man altså har drevet folk, tvunget folk

af en bestemt art til at bo et bestemt sted, hvori- mod selve dette, som statsministeren redegjorde for, at man søger sammen ganske frivilligt, aldeles ikke har noget ubehageligt over sig?

Det andet gælder spørgsmålets indhold om skolen, for der er spurgt, om statsministeren har noget imod – om regeringen har noget imod – muslimske skoler. Er statsministeren bekendt med, at vi her i byen i 1805 fik den første jødiske skole? Den skal altså om nogle få år holde 200 års jubilæum. Er det statsministeren bekendt, at denne skole nogen sinde har været til skade for nogen, eller har den snarere været til gavn for samfundet?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Ja, tak, jeg kan sige til den første spørger – jeg fik ikke lige færdiggjort mit svar i første runde – at det i øvrigt fremgår af artiklen, at kirkeministeren har følt anledning til at tage diskussionen om forholdet til islam op, fordi han føler sine egne danske værdier truet af Dansk Folkeparti. Det mener jeg er en meget legitim begrundelse for kirkeministeren. Det fortjener han stor anerkendelse og stor ros for.

Så kan jeg afrundingsvis sige – for der er jo ikke så meget at sige om det her, jeg har indtryk af, at en gang imellem tjener Dansk Folkepartis ærinde mere at skabe forvirring end at skabe klarhed: Den danske regerings flygtninge-/indvandrerpolitik er fuldstændig uændret og er ganske, ganske klar. Det ved spørgeren også godt.

Når det gælder forholdet til ghettoerne, synes jeg, hr. Arne Melchior havde nogle ganske gode betragtninger. Ghettoer pr. tvang er ikke godt, og historien viser også, hvilke ulykkelige konsekvenser der følger deraf.

Men ghettodannelser, som vi ikke har villet, er jo heller ikke godt. Vi har set, at en ikkeeksisterende integrationspolitik i 1980'erne efterlod os et stort behov for at få en sammenhængende integrationspolitik i 1990'erne og i det nye årtusinde, og det er det, det går ud på nu: at give mennesker en chance i stedet for at skabe nye sociale spændinger.

Når det gælder de muslimske skoler, er vores holdninger meget klare, og jeg synes, at det historiske parallelforløb, som hr. Arne Melchior var inde på, er godt at blive klog af. Man har selvfølgelig ret til at danne sine skoler som friskoler på linje med alle andre grupper i det danske samfund.